

Aktualia ropy naftowej i gazu ziemnego (lipiec 2025 – marzec 2026 r.)

Radomir Pachytel¹

Updates on crude oil and natural gas (July 2025 – March 2026). *Prz. Geol.*, 74: 365–366; doi: 10.7306/2026.30

Redaktor prowadzący: Paweł Urbański

Rynek węglowodorów w obliczu konfliktów zbrojnych. W 2025 r. sektor ropy naftowej i gazu ziemnego wykazał się znaczną odpornością na napięcia geopolityczne oraz zmienność makroekonomiczną. Paliwa kopalne, pomimo postępującej transformacji energetycznej, nadal odgrywały kluczową rolę zarówno operacyjną, jak i finansową. Zmiana trendu nadeszła w pierwszym kwartale 2026 r., kiedy europejskie ceny węglowodorów gwałtownie wzrosły, co zostało zdeterminowane zarówno przez napięcia geopolityczne, jak i wyjątkowo surowe warunki pogodowe. Fale mrozów odnotowane w styczniu i lutym na półkuli północnej znacząco zwiększyły zapotrzebowanie na ciepło oraz energię elektryczną, prowadząc do wyraźnego uszczuplenia zapasów gazu.

Styczniowa operacja militarna Stanów Zjednoczonych w Wenezueli, zakończona pojmaniem prezydenta Nicolása Maduro, w istotnym stopniu wpłynęła na globalne rynki ropy naftowej. Wydarzenie to skierowało uwagę analityków na możliwość uruchomienia największych na świecie zasobów ropy naftowej, szacowanych na ponad 300 mld baryłek. Największą niestabilność cen spowodował jednak konflikt amerykańsko-irański. Po atakach na Iran, przeprowadzonych przez USA i Izrael, doszło do eskalacji działań odwetowych. W efekcie pojawiły się poważne zakłócenia w transporcie surowców energetycznych. Iran zablokował żeglugę przez cieśninę Ormuz – kluczowy szlak globalnego handlu ropą naftową i LNG – doprowadzając do istotnego wzrostu cen tych surowców. W marcu ceny gazu ziemnego w Europie (holenderskie TTF *Natural Gas Futures*) zwiększyły się z ok. 40 do 73 USD/MWh, jest to najwyższy poziom cen od stycznia 2023 r. Ceny ropy naftowej *Brent Crude Oil* po odnotowaniu 20-procentowego skoku związanego z operacją w Wenezueli (do 73 USD/bbl), w marcu przekroczyły 112 USD/bbl (maksimum od czerwca 2022 r.).

Konflikt przyczynił się do zniszczenia infrastruktury energetycznej w całym regionie Zatoki Perskiej. W pierwszych godzinach działań wojennych rakiety uszkodziły irański terminal eksportowy na wyspie Chark, połączony z polem naftowym Aga Dżari, i irańską infrastrukturę w Asaluyeh, obsługującą pole gazowe South Pars. Celem ataków oraz działań odwetowych Iranu stały się strategiczne instalacje wydobywcze i przetwórcze, m.in. katarskie centra eksportowe w Ras Laffan i Mesaieed; kuwejskie rafinerie *Mina al-Ahmadi* i *Mina Abdullah*; zlokalizowane w Zjednoczonych Emiratach Arabskich pole naftowe Bab, pole gazowe

Al-Hosn i kompleks petrochemiczny *Habshan*; oraz saudyjskie złożo Yanbu z rafinerią *Samref* i kompleks petrochemiczny *Jubail*.

Przedłużające się działania militarne i blokada cieśniny Ormuz w najbliższych miesiącach mogą generować znaczące braki surowców w Europie i dalszy wzrost cen. Pomimo podejmowanych działań międzynarodowych, takich jak udostępnienie na rynku 400 mln baryłek ropy naftowej z rezerw awaryjnych Międzynarodowej Agencji Energetycznej (IEA), potrzebne jest porozumienie, które udrożni cieśninę i umożliwi przywrócenie dostaw węglowodorów z Bliskiego Wschodu. W innym wypadku już wkrótce możemy stać się świadkami zarówno najwyższych cen ropy i gazu w historii, jak i największych niedoborów tych surowców. Obecnie popyt na część produktów petrochemicznych, np. paliwo lotnicze, wyraźnie przewyższa podaż, co negatywnie wpływa na branżę transportową na całym świecie.

Europa. Europejska działalność eksploracyjno-wydobywcza nadal jest zdominowana przez spółki działające w morskich obszarach Norwegii. Koncerny potwierdziły odkrycia w rejonie Yggdrasil (96–134 mln boe – ekwiwalentu baryłek ropy naftowej), na obszarze poszukiwawczym Vidsyn (25–40 mln boe), w pobliżu złoża Brage (16–33 mln boe), w Smørbukk Midt (6,3–18,9 mln boe), w złożu Skred (1,9–3,1 mln boe), na obszarze licencji PL090 (0,6–6,9 mln boe), na obszarze poszukiwawczym Goliat Nord (2,5–5 mln boe), w złożu Camilla Nord (2,5–5 mln boe), na obszarze licencji 1121 (1,3–8,2 mln boe), w prospekcie Lofn (22–62,9 mln boe), w prospekcie Langemann (6,3–50,3 mln boe), w złożu Frida Kahlo (5–9 mln boe), w prospekcie Omega South Alfa (25–89 mln boe), w prospekcie Granat (1,3–3,8 mln boe), w prospekcie Knockando Fensfjord (3,1–9,4 mln boe), w prospekcie Sissel (6,3–28,3 mln boe), w prospekcie Othello South (0,95–12,6 mln boe) oraz złożu Zagato (21–75 mln boe). Norwegia rozpoczęła 2026 r. od intensywnej działalności licencyjnej w ramach *Awards in Predefined Areas 2025*, udostępniając 19 firmom możliwość działalności na Morzu Północnym, Norweskim i Barentsa.

Odrodzenie notuje sektor węglowodorów w Wielkiej Brytanii, która jako kraj spoza UE rozwija działalność w tej dziedzinie. *Shell UK* rozpoczął eksploatację pola gazowego Victory na Morzu Północnym. Pomniejsze odkrycia odnotowano na Węgrzech, Cyprze, w Rumunii i Turcji. Węgierska spółka *MOL*, poprzez odwiert Galgahévíz-4,

¹ Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, ul. Rakowiecka 4, 00–975 Warszawa; rpac@pgi.gov.pl; ORCID ID: 0000-0001-9407-7233

zagospodarowała na obszarze koncesji Mogyoród złoża, które już teraz będzie dostarczało 4% krajowego wydobycia. W sąsiedniej Rumunii *OMV Petrom* rozpoznała złoża gazowo-kondensatowe w okolicach Craiovej. *Energen* uruchomił eksploatację złoża gazu Izabela na chorwackim północnym Adriatyku. *ExxonMobil* potwierdził odkrycie gazu ziemnego w bloku 10 u wybrzeży Cypru, znacznie zwiększając potencjał basenu Morza Śródziemnego, gdzie szeroko zakrojone działania prowadzą w pobliżu Grecji firmy amerykańskie. Dla Polski najważniejszym wydarzeniem było potwierdzenie przez kanadyjską spółkę *Central European Petroleum* odkrycia złoża ropy naftowej i gazu ziemnego w odwiercie Wolin East 1.

Ameryka Północna i Centralna. Stany Zjednoczone pod przewodnictwem Donalda Trumpa wróciły do trendów wzrostowych w sektorze *oil & gas*. Nowe pozwolenia na prace wiertnicze w Zatoce Meksykańskiej przełożyły się na istotne odkrycia złóż. *U.S. Energy Information Administration* poinformowała również, że w USA w latach 2026–2027 rekordowy poziom osiągnie produkcja gazu ziemnego. Stany Zjednoczone, dzięki rozwojowi projektów niekonwencjonalnych, w kilka lat z importera stały się eksporterem gazu ziemnego, a obecnie dążą do zajęcia pozycji największego eksportera LNG na świecie. Zwiększenie wydobycia gazu ziemnego w USA w najbliższych dwóch latach ma być napędzane głównie przez inwestycje w basenach Appalachów, Haynesville i Permskim. Według *EIA* produkcja gazu ziemnego w USA w 2026 r. wzrośnie do 3,42 mld m³/d (tj. o 2% w porównaniu z 2025 r.), a w 2027 r. do 3,46 mld m³/d (czyli o 1,5%). Dzięki rozwojowi projektów wydobywczych Stany Zjednoczone będą mogły kontrolować dużą część sektora gazowego, co istotnie wpłynie na krajową gospodarkę. Dodatkowo USGS odkryło znaczne zasoby (800 mld m³ gazu ziemnego i 1,6 mld baryłek ropy naftowej) w łupkach Woodford i Barnett w basenie permskim. Postęp w eksploatacji złóż niekonwencjonalnych umożliwia obecnie pozyskiwanie zasobów, które wcześniej były niedostępne i technicznie trudne, dzięki czemu formacje Woodford i Barnett można traktować jako wartościowe.

W Trynidadzie i Tobago *BP* realizuje jeden z największych projektów koncernu na lata 2025–2027, kończąc program wierzeń siedmiu otworów na polu Cypru i podłączając je do platformy *Juniper*. W szczytowym momencie pole Cypru ma dostarczać ok. 45 tys. boe/d.

Ameryka Południowa. W drugiej połowie 2025 r. największe światowe odkrycia odnotowano w morskich strefach na wschód od Ameryki Południowej. Koncern *BP* ogłosił rozpoznanie w brazylijskim basenie Santos głębokomorskiego złoża węglowodorów (Bumerangue), największego spośród odkrytych od 25 lat, z dużym potencjałem produkcyjnym. Prace eksploracyjne zakończyły się pozytywnymi wynikami w basenach Santos (Bacalhau) i Campos (Tartaruga). Ponadto Brazylijska Narodowa Agencja Ropy Naftowej, Gazu Ziemnego i Biopaliw ogłosiła wyniki trzeciej rundy przetargowej na brazylijskie koncesje przedsolne, w której pięć obszarów przeszło w ręce nowych nabywców.

Petrobras odkrył znaczne złoża gazu ziemnego u wybrzeży Kolumbii i poinformował o zwiększeniu krajowych aktywów. Natomiast w ekwadorskiej prowincji Orellana ropę naftową odkryła chilijska państwowa spółka naftowa, która zamierza prowadzić dalsze badania w obszarze koncesyjnym bloku 47. W Argentynie *Vista* przejmuje licencje

on-shore spółki *Equinor*, z zamiarem uzyskania dochodów z gazu łupkowego pochodzącego z bloków Bandurria Sur i Bajo del Toro. W Surinamie *TotalEnergies* i *APA Corporation* raportowały wiele odkryć w morskim bloku 58, a *ExxonMobil* uruchomi wydobycie z pola naftowego Uaru w bloku Stabroek. Co istotne, amerykański koncern wciąż zwiększa możliwości produkcyjne złoża Stabroek, gdzie w sierpniu 2025 r. rozpoczął wydobycie z FPSO *Yellowtail*.

Afryka. Inwestycje koncernów wydobywczych w Afryce skupiały się głównie w Namibii, Angoli, na Wybrzeżu Kości Słoniowej, w Nigerii i całym obszarze Zatoki Gwinejskiej. Rozwój projektów uwidocznił się także w Afryce Północnej, gdzie warto podkreślić powrót koncernów do aktywów w Libii i koncesji przybrzeżnych w Egipcie.

W Libii *OMV* odkryła znaczne złoża ropy naftowej w basenie Sirte, natomiast *Khaldia Petroleum* dokonała odkrycia gazu ziemnego na Pustyni Zachodniej w Egipcie. *Reconnaissance Energy Africa* opisała węglowodory na terenie koncesji PEL 073 w północno-wschodniej Namibii. *Chevron* dostarczył w grudniu 2025 r. pierwszą ropę z platformy *South N'dola* w angolskim bloku 0, a firma *Azule Energy*, dzięki odwiertowi Algaita-01, potwierdziła odkrycie kolejnego złoża ropy naftowej u wybrzeży Angoli. Ten sam koncern rozpoczął również pełną produkcję z pobliskiego złoża Ndungu. *BW Energy* potwierdziła obecność ciekłych węglowodorów na obszarze koncesji Kudu w Namibii. Na wodach Libierii *TotalEnergies* rozpoczął badania sejsmiczne 3D w celu rozpoznania potencjalnych złóż węglowodorów. Eni na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej odkryło złoża Calao South, które jest anonsowane jako drugie w historii kraju pod względem wielkości zasobów – zawiera do 141 mld m³ gazu ziemnego i 450 mln bbl kondensatu. W Zatoce Gwinejskiej rozpoznanie złóż o znacznych zasobach węglowodorów potwierdziły firmy *Vaalco Energy* (na wodach Gabonu) i *Chevron* (u wybrzeża Nigerii), a w Ugandzie nastąpił znaczny postęp w rozpoznaniu obszarów Tilenga i Kingfisher w basenie Lake Albert.

Azja i Australia. Kraje Zatoki Perskiej, ciesząc się ostatnio stabilnym rozwojem sektora węglowodorów, stanęły w obliczu militarnego konfliktu Stanów Zjednoczonych z Iranem. Na Dalekim Wschodzie znaczących odkryć dokonał chiński *CNOOC* w złożach Weizhou, Wenchang oraz Qinhuangdao. Spółka rozpoczęła również wydobycie węglowodorów z pola naftowego Xijiang, a także w ramach realizacji projektu Weizhou 11-4. W Pakistanie *Oil and Gas Development Company* dokonała znaczącego odkrycia ropy naftowej i gazu ziemnego w bloku Nashpa oraz na obszarze koncesji Tando Allah Yar, natomiast w Indonezji Eni udokumentowała występowanie gazu w złożu Muara Bakau PSC w basenie Kutei. Pomniejsze złoża udokumentowano również m.in. w Malezji, Tajlandii, Brunei i Australii. W samej Australii istotnym wydarzeniem był odbiór pierwszego gazu z FPSO *Opal*, który ma zasilac region Darwin i obszar Australii Północnej.

Źródła: *APA Corporation, Aramco, Azule Energy, BW Energy, BP, Central European Petroleum, Chevron, CNOOC, EIA, Eni, Equinor, ExxonMobil, MOL, NPD, OGDCL, Oilprice, Oil & Gas Journal, OMV, Orlen, Petrobras, Petronas, Reconnaissance Energy, Reuters, Rigzone, Santos, TotalEnergies, USGS, Vaalco Energy, Vista.*